

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816204592
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816204592.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobkyne S. R., narodenej XX.XX.XXXX, bytom v S., U. XXX, zastúpenej JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 13.10.2016, č.k. 6C/102/2016-46 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil.

Priznáva žalobkyni proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zo dňa 13.10.2016, č.k. 6C/102/2016-46 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 89,48 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavil. Priznal žalobkyni náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 % a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh vo výške 16,50 €.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 89,48 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 21.6.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Žalobkyňa tvrdila, že so žalovanou uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX bez uvedenia dňa, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500 €. Úver sa zaviazala vrátiť formou 12 mesačných splátok po 98 € počnúc dňom 10.9.2012, teda v celkovej výške 984 €. Žalovanej uhradila 589,48 €.

4. Právne vec posúdil podľa § 451 ods. 1,2, § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1 ods. 2, § 9, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31.12.2012 (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.).

5. Súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Uzatvorenú zmluvu považoval za zmluvu spotrebiteľskú, a preto na daný právny vzťah aplikoval ust. § 52 a nasl. OZ. Konštatoval, že režim Obchodného zákonníka znevýhodňuje postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa a v spotrebiteľských vzťahoch nie je možné ho aplikovať aj napriek dohode zmluvných strán. Rovnako poukázal aj na systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach. Uviedol, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne

formulovaného zmluvného formulára, ktorý dodávateľ má vopred pripravený. Obsah zmluvy spotrebiteľ spravidla nemení. Žalobkyňa uzatvárala zmluvu ako spotrebiteľ a žalovaná ako dodávateľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu. Tým došlo k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa.

6. Po posúdení zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch dospel súd k záveru, že zmluva je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením. Žalovaná totiž do zmluvy uviedla celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky, pričom výšku jednotlivých zložiek mesačnej splátky si priemerný spotrebiteľ nemá možnosť vypočítať. Neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov súd považoval aj za neprijateľnú podmienku s poukazom na § 53 ods. 5 OZ. V nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. preto považoval zmluvu síce uzatvorenú platne, ale za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe zmluvy o úvere bola žalobkyňi poskytnutá suma 500 €, pričom žalobkyňa uhradila žalovanej sumu 589,48 €, a to v rozsahu sumy 89,48 € z titulu úrokov a poplatkov poskytnutého úveru, napriek tomu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dospel k záveru, že žaloba žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodná, a preto jej súd vyhovel.

7. K namietanej prekážke *res iudicata* súd poukázal na to, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to rozhodcovskej doložky. Tá bola uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru a stanovila, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., alebo pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zároveň poukázal na to, že rozhodcovská doložka nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy, je súčasťou úverových zmluvných podmienok žalovanej, a teda vyplýva zo vzťahu fakticky nerovnovážneho.

8. K namietanému nepreukázanému naliehavému právnenému záujmu na určenie neprijateľnej podmienky súd konštatoval, že sa ním nezaoberal, nakoľko žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia.

9. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby ohľadom úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,48 € od 21.6.2016 do zaplatenia, súd konanie v tejto časti zastavil.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1,2 CSP a podľa úspechu vo veci priznal žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. S poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zák. č. 71/1992 Zb.) a § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. uložil žalovanej povinnosť uhradiť súdny poplatok za podaný návrh, nakoľko bola žalobkyňa v konaní oslobodená od súdneho poplatku a v konaní bola úspešná.

12. Proti výrokom rozsudku, ktorým súd žalobe vyhovel, priznal žalobkyňi náhradu trov konania a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok, podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/,f/,h/ CSP. Navrhla, aby odvolací súd v napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalovaná sa nestotožnila s ustálením charakteru uzavretej zmluvy ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uviedla, že zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Uvedená zmluva sa uzatvárala ako zmluva nepomenovaná. Zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o úvere tak, ako sú uvedené v Obchodnom zákonníku, keďže ten predstavuje predpis, na základe ktorého bola v zmysle § 269 Obchodného zákonníka uzatvorená. Konštatovala, že žalobkyňa napáda poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov. Poznamenala, že slovenská právna úprava v oblasti spotrebiteľských úverov účtovaniu poplatku výslovne nebráni. V prípade definície celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom sa napríklad uvádzajú okrem iného aj poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré

musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V prípade zmluvy o úvere podľa § 499 Obchodného zákonníka okrem platenia samotných úrokov sa umožňuje aj dojednanie tzv. poplatku za rezervovanie peňažných prostriedkov. Prípustnosť poplatku za náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy pripúšťa aj novela zákona o spotrebiteľských úveroch účinná od 10.6.2013. Poukázala na to, že samotný § 9 ods. 10 novelizovaného zákona vyslovuje prijateľnosť poplatku. Výška poplatkov nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere. Podstatnou náležitosťou totiž je len záväzok dlžníka popri istine úroky zaplatiť. Zdôraznila, že v čase uzavretia zmluvy neexistoval, a nebol účinný žiaden všeobecný záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Vychádzajúc z § 53 ods. 6 OZ nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Dôkazné bremeno v otázke primeranosti odplaty znáša žalobca a nie žalovaná. Žalobkyňa musí teda preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne „podstatne“ vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov tak, ako žalovaná. Pokiaľ sa žalobkyňa dovoľáva údajov bánk, koná tak v priamom rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ. Žalovaná poukázala na záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami.

14. Opätovne namietala tú skutočnosť, že žalobkyňa na neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemá naliehavý právny záujem. Obdobne bola posudzovaná otázka Okresným súdom Bratislava I, ktorý zamietol návrh na začatie konania vo veci sp. zn. 52C/135/2014 zo dňa 25.5.2016, v ktorom sa žalobca domáhal určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov.

15. Odvolanie žalovanej bolo žalobkyni doručené dňa 29.11.2016. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej nevyjadřila.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. d/, f/, h/) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

17. Výrok rozsudku, ktorým súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil, nebol napadnutý odvolaním žalobkyne ani žalovanej, nadobudol právoplatnosť, a preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

18. Rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, a preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.04.2017 o 12,50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 12.04.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

20. Žalovaná namietala odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, § 365 ods. 1 písm. f/, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 365 ods. 1 písm. h/, t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv strany sporu, ktoré nemožno podriaďiť pod § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami

skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

23. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

25. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 až § 194 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

26. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 CSP. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, a preto odvolací súd rozsudok okrem výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. Vecne správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovanej nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

28. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie v tom, že zmluva o úvere č. 705500550 zo dňa 07.08.2012 je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka /ďalej OZ/ ako aj osobitných ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z..

29. V prejednávanej spore vznikol záväzok žalobkyne zo zmluvy o úvere uzatvorenej podľa ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. V bode 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli s poukazom na § 262 ods.1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Aj napriek svojej povahe výlučného obchodného záväzku sú však zmluvy o úvere s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán týchto zmlúv nebol podnikateľom, zmluvami spotrebiteľskými v zmysle § 52 a nasl. OZ. Preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (ust. § 52 ods. 2 OZ). Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia vypořiadal s tým, prečo uzatvorené zmluvy považoval za spotrebiteľské zmluvy, a preto odvolacia námietka žalovanej o nepreskúmateľnosti rozhodnutia nie je dôvodná.

30. Správne súd prvej inštancie na posudzovaný prípad aplikoval ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. a posudzoval náležitosti zmluvy v súlade s predmetným zákonom. Ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy špecifikoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka). Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie v tom, že predmetná zmluva neobsahovala náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia). S poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu 31.12.2012, ako súd prvej inštancie správne vyvodil, je potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

31. Vzhľadom na to, že žalobkyňa plnila žalovanej sumu 589,48 €, a v nadväznosti na posúdenie úveru ako úveru bez úrokov a bez poplatkov mala plniť iba sumu 500 €, plnila tak bez právneho dôvodu, a tak vznikol na strane žalovanej majetkový prospech vo výške 89,48 €, ktorý je žalovaná povinná žalobkyni vydať.

32. Z uvedeného dôvodu sú odvolacie námietky žalovanej ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci nedôvodné.

33. Ani odvolacia námietka žalovanej týkajúca sa tvrdenia, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s prekážkou veci res iudicata tvrdenou žalovanou, nie je dôvodná.

34. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neexistencii tejto prekážky z dôvodov, ako ich veľmi podrobne a presvedčivo uviedol súd prvej inštancie. S týmito dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, konštatuje správnosť týchto záverov a na tomto mieste ich neopakuje (§ 387 ods. 2 CSP).

35. Ani odvolacia námietka žalovanej o nedostatku naliehavého záujmu žalobkyne na určení nie je dôvodná.

36. Predmetom sporu bol nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda nárok podľa ustanovenia § 80 písm. b/ O.s.p. účinného v čase doručenia žaloby (22.06.2016). V čase rozhodovania súdu prvej inštancie uvedenému ustanovenia zodpovedá § 137 písm. a/ CSP.

37. Podľa ustanovenia § 137 písm. a/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

38. Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia je teda zrejmé, že sa jedná o žalobu na plnenie a nie žalobu o určenie, či tu právo je alebo nie je, kde sa vyžaduje a skúma naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c/ CSP).

39. Žalovaná namietala aj tú okolnosť, že žalobkyňa napadla poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov.

40. Uvedená odvolacia námietka a celková argumentácia žalovanej o nevyhnutnosti skúmať prípustnosť a výšku poplatkov nie je náležitá, nakoľko súd náležitosti posudzoval podľa ustanovení OZ a zák. č. 129/2010 Z.z. a teda nie Obchodného zákonníka. Vzhľadom na záver súdu prvej inštancie, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, skúmanie prípustnosti dojednania poplatkov a skúmanie primeranosti ich výšky nie je dôvodná.

41. Vecne správne rozhodol súd prvej inštancie aj o trovách konania strán sporu a o súdnom poplatku.

42. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok, okrem výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil, vrátane výroku o trovách konania zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny, potvrdil.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).